

De Standaard

26 FEBRUARI 2024
FLORIS BAEKE

Geen ‘knuffeldownies’, maar heerlijk inventieve zombiekillers maken van Trizombie een verademing

© VTM

Trizombie is een zombiekomedie met mensen met down in de heldenrol. Kijk niet voor de plot, maar voor het onbevreesde acteerwerk en de afgekapte ledematen.

Floris Baeke

TRIZOMBIE

2 afleveringen van de 6 te bekijken op VTM GO.

Een goede titel vinden is niet evident. Dat je na uren brainstormen landt bij een woordspeling, is niet uit te sluiten. Uit de koker van cartoonist Lectrr, alias Steven Degryse, kwam *Trizombie* gerold: een komische serie waarin alleen mensen met down níet veranderen in zombies. De titel werd een samentrekking van ‘zombie’ met ‘trisomie 21’, alias het syndroom van Down.

Trizombie is een lowbudgetkomedie. Een apocalyptisch virus infiltreert in leefgroep Stapjes, een archisaai universum in een geestdodende Vlaamse randstadswijk, vol slaapverwekkende straten met onkruid, piepende tuinhekken en lachwekkend kleine rotondes. Bewapend met huis-, tuin-, en keukenmateriaal – een tenniseraket waaraan scherpe kleurpotloden zijn bevestigd, bijvoorbeeld – slachten de helden in *Trizombie* de trage, idiote monsters op heerlijk inventieve wijze af.

Het opzet zal wellicht wenkbrauwen doen fronsen, maar de zes korte afleveringen doen je hart sneller slaan. Fans van het zomcom-genre – ik pleit schuldig – krijgen de volle lading: een bebloed zombiehoofd geklemd tussen een automatische winkeldeur, absurde grappen, een knullige onbeantwoorde liefde, groteske typetjes zoals de chagrijnige opvoeder (Stefaan Perceval), elke tien minuten minstens twee actiescènes in slow motion met de klank van zware metalgitaren, en, natuurlijk, een episch shot waarin de helden, zweetband rond het hoofd, geknutselde wapens in de hand, met verbeterd blik wegstappen tegen een achtergrond van rook en vuur. De reeks is een VTM Shortie: wat een verademing dat het Vlaamse online circuit ook tot dit soort experimenten kan leiden.

Ondertussen zijn we al lang vergeten dat de helden van *Trizombie* niet twee maar drie chromosomen bezitten. Hiervan moet comedian William Boeva gedroomd hebben toen hij van leer trok tegen programma’s waarin ‘knuffeldownies’ worden opgevoerd.

Kijk maar eens hoe in *Trizombie* George alias ‘De slachter’ (Jason Van Laere) met zijn sloophamer vlotjes elke zombie de kop inslaat. *Trizombie* werpt de vraag op wie we als onze gelijke willen behandelen. Kunnen we het aan om iemand met down geweld te zien gebruiken?

Er wordt weleens vergeten dat het zombiegenre al van bij zijn begin maatschappelijk relevant is. Films als *Night of the living dead* (1968), waarin de enige overlevende de Afro-Amerikaanse Ben is tussen alle witte zombies, resoneren met de raciale ongelijkheid, en zombiefilms na 9/11 gaan vaak over de angst voor terrorisme.

Voor filosofische bespiegelingen of slimme plotwendingen moet u niet bij *Trizombie* zijn. Kijk voor het onbevreesde acteerwerk, de flauwe humor en de afgekapte ledematen, spuitend van bloed en branie.